

Világ proletáriai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA
KIII. ÉVFOLYAM, 177. SZÁM
ARA: 50 FILLER
1956. JUL. 28., SZOMBAT

MAI SZÁMUNKBÓL:

Egyiptom államosította a Szezi-csatornát (2. oldal) — Megérkeztek lengyel vendégeink (2. oldal) — Hósi munka az északában (3. oldal) — Lesz-e több téglá? (3. oldal) — Bizakodva nézünk a párt Központi Vezetőségének intézkedései elé (3. oldal) — Debrecen labdarúgó-válogatottjának újabb győzelme Lengyelországban (4. oldal)

Az augusztus 20-i verseny sikeréért

Közel másfél hete már, hogy a debreceni üzemekben megkezdődött az augusztus 20-i munkaverseny. Az eittől másfél hét gazdag volt eredményekben és tapasztalatokban. Nemcsak azt mutatja meg, hogy a dolgozók egy emberként támogatják a Központi Vezetőség nemrég hozott nagy fontosságú határozatait, de azt is, hogy egyik legnagyobb nemzeti ünneppünk új eredmények és figyelemre méltó teljesítmények forrásává vált. Több mint 25 vállalat, üzem s a ksz-ek sora fogadta meg, hogy becsülettel eleget tesz kötelezettségének és következetes példamutatással szilárdítja az ország erejét. Hogy ez korántsem pusztán ígéretes, azt egyetlen egy nap eredményei is kézzelfoghatóan bizonyítják. A Ruhagyárban Parti Józsefné július 23-án 185,6 százalékos átlagteljesítményt ért el az anyag-takarékosságot és a minőségi munkát messzenem figyelmeztetve. A Debreceni Mezőgazdasági Gépgyárban is megkezdtek már annak a 149 főre fejtő gépnek az elkészítését, amely mint adósság terheli az üzemet. A Textilgyárban Matika Anna és Nagy Sándor teljesítménye is felült július 23-án a 140 százalékon, sőt mindezt betétező Murvai András bútergyári csiszoló, országgyűlést képviselő hétfőn több mint három nap normáját teljesítette 8 óra alatt.

A verseny pozitív és máris fellelhető vonása, hogy üzemünk többségében a kommunizmus a felajánlások teljesítésének az élén. A kommunizmus újabb tetteivel igazolja, hogy tudja mi a kötelesség. A Ruhagyárban Cselvény József gépész például — bár hosszabb ideje távol volt az üzemtől — máris 200 százalékos teljesítést ért el. Ugyancsak a Ruhagyárban a 2/a szalag dolgozó, akik közül sok a párttag, július 23-ig 32 női ruhával készítettek többet a lakosság számára, mint az előírás. A Textilgyár kommunizmusai is állhatatos emberek, mivel a felemelt terv ellenére is becsülettel és legjobb tudásuk szerint tesznek eleget kötelességüknek. Az Alföldi Nyomdában, a Járműjavítóban és másutt is szintén a kommunizmus ragadják magukkal a pártönkvívületet.

A termelés ütemességének, az önköltségek csökkentésének, a takarékoságnak stb. elősegítésére is sok hasznos kezdeményezés született már. A Gyógyszergyárban például a galenus IV. brigád júliusban 4000 forint értékű anyagot takarított meg. A Górdülő-csapágygyárban ugyanekkor változatlan erővel folytatják a gépészt és házilag is állítanak elő olyan munkaeszközöket, amelyek a termelés megkönnyítését szolgálják. A jelenleg rendelkezésre álló tapasztalatok is azt mutatják, hogy a műszaki és fizikai dolgozók alaposan, a Központi Vezetőség beszámolóját figyelembe véve foglalkoznak a termelési hatékonyság növelésének, az önköltségek csökkentésének, a jobb anyagellátásnak a kérdésével.

A felsorolt biztató eredmények ellenére azonban a verseny még most sem folyik olyan lendülettel, mint az április 4-i, vagy a május 1-i üzemekre való készülődés idején. Vajon így nem elhamarkodott-e az az állítás, hogy az augusztus 20-i verseny a dolgozók többségének személyes ügyvévé vált? Nem, erről

A kombájnaratás diadala a földesi határban

Hajdú-Biharban vannak még területek, ahol a kombájnaratással szemben idegenkedés volt tapasztalható. Nemcsak az elmúlt esztendőben, hanem ez évben is. Akadnak olyan tsz-ek, ahol türelmetlenségükben kézi kaszával vágják le a kombájn előtt a búzát.

Nem így tett a földesi határban a Rákóczi Tsz tagsága. Igaz, hogy ennél a termelőszövetkezetnél még a vezető is idegenkedett a kombájnaratástól a megelőző esztendőben. Az ok egy-két rossz szul dolgozó gép munkája volt.

Ma már egészen más a helyzet. Az elmúlt évben is szívós harcot folytatott már a termelőszövetkezet, hogy minél több kombájnt kapjon gabonatermése betakarításához. A gyakorlat bebizonyította, hogy a jól dolgozó kombájnt megbecsülhetetlen előnyt jelent a termelőszövetkezetnek. A földesi Rákóczi földjén a több mint ezer holdas gabonaterületen öt kombájnt és két aratógépet dolgozott. A

Svájchól is érkezett képanyag a Bocskai-kiállításra

Bocskai István halálának 350. évfordulójára alkalmából Hajdú-Bihar megye több helyén kiállításokat rendeznek. A hajdúk ősi városában ünnepeket is tartanak s a kiállításokon korábbi Bocskai zászlókat, régi pénzeket, adományleveleket mutatnak be. A kismarjai kultúrteremben megemlékezésére a Bocskai szobrokról fellelhető képanyagot összegyűjtik és táblára helyezik.

A debreceni és hajdúböszörményi Bocskai-szoborról már van bőséges képanyag. A napokban Svájcból is több fénykép érkezett, a kismarjai képtárából. Genfben a reformáció emlékművének a domborművének is szerepel Bocskai képe, ezenkívül szép Bocskai-szobor áll a domborművek előtt. Ezekről készítették felvételeket a svájciak és azokat elküldték a rendezendő kiállítás anyagához. A Bocskai-kiállításokat szeptemberben nyitják meg Hajdú-Bihar megyében.

Rozsdamentes gyűrűs műszereket készítenek az Orvosi Műszergyárban

A Debreceni Orvosi Műszergyárban tovább fejlesztik a gyártási technológiát. Jelentős fejlődés, hogy az üzemben megkezdtek a rozsdamentes gyűrűs műszerek gyártását. A kísérleti gyártás után hozzákezdtek orvosi érfőző sebészeti ollók sorozatgyártásához is. Az ezres széria gyártását most végzik.

A gyárban megkezdtek még a precíziós öntés kísérleteit is. Még ebben a hónapban precíziós öntéssel orvosi tűk körből elkészítik az első sorozatot. Ez utóbbi igen jelentős technológiai fejlődést jelent, mert nagyban csökkenti a szerszámok előállítására fordított összegeket.

Hétszáz magyar racka a Hortobágyon

A régi Hortobágy állatai között igen nagy számmal tartózták hajdan a hétszázúró úgyszólván magyar racka ju-

hot. Hosszú gyapját a debreceni szücs mesterek főképpen szücsnek dolgozták fel. Ennek a mesterségnek és viselkedésének változásával egyre csökkent és már a kipusztulás veszélye fenyegette a hortobágyi rackákat.

A hortobágyi ohati állattenyésztés gazdaságban — a fajfenntartás biztosítására 300 darab magyar racka juhból álló törzset szedtek össze és tovább tenyészítik. Jelenleg mintegy 700 darab az állományuk s hosszú gyapját most nem a debreceni szücs mestereknek, hanem a kísérleti kutatóintézetnek adják el.

Darvas község a megyében elsőnek teljesítette a gabonabeadási kötelezettségét

Hírt adtunk már arról, hogy a megyében a gabonabeadási kötelezettségét az első helyre került Földest, mert tervét 90 százalékra teljesítette. Darvas község mint azt a pénteki jelentés hírül adta, már meg-

előzte Földest és a megyében elsőnek teljesítette a gabonabeadási kötelezettségét. A község három termelőszövetkezet és egyéni dolgozó paraszti gazdaság megcsúsztatón maradvékaiat elvetett a gabonabeadási kötelezettségét.

Tetetlen határban a Kossuth és a Petőfi földjén aratócseplőgépek dolgoztak és ez lehetővé tette, hogy gyorsan takarították be és a két szövetkezet pénteken már a gabonabeadási kötelezettségét teljesítette.

Tizennyolc mázsás búzatermés a tiszacsepei Kossuth Tsz-ben

Jól szervezte az aratást és a cséplést a tiszacsepei Kossuth, ezt bizonyítja az a tény, hogy pénteken délre már befejezte a cséplést és teljesítette a gabonabeadási kötelezettségét is. Az államnak eladott szabadfelvásárlásra 170 mázsás gabonát. A holdankénti átlagtermése holdanként 10 mázsás.

A derecskei járás befejezte az aratást

Szerdán a derecskei járás megyében elsőnek befejezte az aratást. A megye többi járásában a befejezés előtt a gabonabetakarítás, a polgári járásban 400 hold, a püspökkladányi járásban 97 hold aratott. A debreceni járásban Balmaújváros, Ebes és Nagy-

hegyes kivételével a járás többi községei végezték az aratással. Előreláthatólag a megye szombat estére befejezi az aratást. Az aratás befejezése után minden erőt a hordásra kell összpontosítani.

PRÁGAI VENDÉGEK

a Vörcsmarty Termelőszövetkezetben

MINDIG REND, tisztaság van a debreceni Vörcsmarty Tsz-ben, ez alkalommal azonban a szokottnál is nagyobb figyelemmel tartották a szövetkezetet. Szép fehér terítők, virágcsokrok kerültek az asztalra, a könyvha felől inycsiklandozó ital terjengett.

Nagyon kedves vendégeket vártak a tsz tagjai. Százszor végignézték a város felé vezető országutat, nem jönnek-e már? Cseh-szlovák vendégeket vártak a Vörcsmartyban, erre volt a lázas készülődés. Meghallották, hogy Prágából vendégek jöttek a városba, tüstént elhatározták, hogy meghívják őket jó magyaros disznótoros vacsorára.

tagjai meleg szeretettel fogadták őket. HÁMAR OTTHON érezték magukat a vendégek a Vörcsmartyban. A tagság kedvessége, no meg a jó ital, bor, sör, pálinka megoldotta a nyelvüket, s ha egymás számára idegen nyelven beszélgettek is, megértették egymást magyarul és csehül. Megtáncolták a szövetkezet gazdaságát. Legjobban a berkisreai sertésállomány és a szép baromfiállomány nyerte meg tetszésüket. A gazdaság megtekintése után a szövetkezet 250 személyt befogadó kultúrházában megkezdődött a vacsora. A tsz tagok közrefogták a vendégeket az asztalnál, és kezdetét vette a vidám lakoma. Izlett a vendégeknek a finom, jól fűszerezett disznótoros vacsora. Jó étvágyal fogyasztották a friss pirosra sült húrkat, kolbászt, utána csúszott a bor és a sör. Vacsora után aztán elölekedtek a tsz zenészei, Szabolcsa Ferenc, Medvécs János, Szabados István, meg Tóth Zoltán és vidám talpalávalót húztak. A vendégek nemigen ismerték a csárdást, de mihamar megtanulták és úgy táncoltak a tsz tagokkal, mintha virradatig abba sem akarták volna hagyni.

Egyes csuk valójuknak közülük eszébe jutott, hogy meg kellene táncolnani a szakácsné, Nosza a konyhára siettek. Volt meglepődés, kacagás, mikor bevezették Mészáros Sándor bácsit. — Hát férfi volt a szakács? — Azt gondoltuk, csak asszonyok tudnak ilyen izletes vacsorát készíteni. Közrefogták a szakácsot, úgy táncoltak vele.

A VENDÉGEKNEK tettett a szövetkezet meleg barátsága, figyelmes vendéglátása. — Ilyen jól még kevés helyen éreztük magunkat Magyarországon — mondogatták, s a hangulat olyan emelkedett volt, úgy megbátrították a tsz tagokkal, hogy nem akarták a szövetkezetből elmenni. Ejjé felé a vendégek azzal állt a zenészek elé, hogy hagyják már abba a muzsikálást, mert másképp nem lehet a vendégeket elcipelni a szövetkezetből.

nem, nem, nem, nem, nem meggyünk mi innen el, míg minket a házigazda bunkósbottal ki nem ver.

E hó 16-án jött haza Prágából a Debreceni Gépipari Technikum tanárokól és diákokból álló küldöttség. Meghívásukra 18-án Magyarországra érkeztek cseh-szlovák vendégeink 16 napi vendégségre. Három napot töltöttek Budapesten, aztán megnézték Miskolc nevezettségű, a diósgyőri Lenin Kohászati Műveket, ellátogattak Lillafüredre. Négy napja vannak Debrecenben, meglátogatták a várost. Látozást tettek a Kossuth Lajos Tudományegyetem, a Déry Múzeumban, a Költészet, megnézték a Nagytemplomot, a nagyerdő strandfürdőt, a klinikákat, a krematóriumot. Egy este töltöttek a Vörcsmarty Tsz-ben, egyet a Gépipari Technikumban.

Ma, a délelőtti órákban el látogattak Hajdúszoboszlóra, délután visszautaztak Budapestre. A következő napokban Sztálinvárosba látogatnak el, majd öt napot töltöttek a Balatonon.

MEGÉRKEZTEK LENGYEL VENDÉGEINK

A lengyel parlamenti küldöttség tegnap a déli órákban társaságkocsin megérkezett Hajdú-Bihar megyébe.

A nádudvari Vörös Csillagban

Az Ikarusz 55-ös társasgép-kocsin pénteken délelőtt 1 órakor futott be a nádudvari Vörös Csillag központi tanyájára, ahol a vendégeket Szabó István elvtárs, a termelőszövetkezet Vörös Zászló Erdemrenddel kitüntetett elnöke fogadta. A vendégek fogadására megjelent Bérés Sándor elvtárs, a megyei pártbizottság titkára, Szaniszló János elvtárs, a nádudvari pártbizottság titkára, Fülöp Imre elvtárs, a megyei tanács mezőgazdasági igazgatóságának vezetője és még sokan mások.

A lengyel vendégekkel előttek Nagystók József és Vass István, az országgyűlés alelnöke, Szabó Piroksa országgyűlési képviselő és a budapesti lengyel követség több tagja. Nehány köszöntő szó után a vendégek útnak indultak, hogy meglátogassák a termelőszövetkezet épületeit, földjeit. Legtöbb időt a kukoricatáblák körül töltötték el. Igen nagy érdeklődéssel hallgatták Szabó István elnök és Kacsó Sándor, a tsz kiváló agrónomusának magyarázatát. A tsz két kiváló vezetője részletesen ismertette a kukoricatermesztés módszerét, amelyet alkalmaznak a Vörös Csillag Termelőszövetkezetben. Minden részletre kitérően érdeklődtek Maciej Elcewiski, a szjez mezőgazdasági bizottságának elnökhelyettese, a Paraszti Ut lengyel lap főszerkesztője, Jan Dumanowski, az Egyesült Néppárt főbiztoságának tagja.

A küldöttség tagjait még az is érdekelte, hogy egy másza kukoricára mennyi munkaerő szükséges. A tsz vezetői elmondták, hogy ebben az esztendőben legfeljebb másfél munkaegység, mert jó közepes termés várható. Lengyel vendégeink különösen azért érdeklődtek a mi kukorica termésünk iránt, mert Lengyelországban még ezután akarják nagy területeken bevezetni ennek az igen fontos mezőgazdasági növénynek a termesztését. Maciej Elcewiski elvtárs elmondta, hogy Lengyelországban az idő szerint mindössze száz ezer hektáron termelnek kukoricát, de a következő öt éves tervben ezt a területet tízszeresére növelik. Eppen ezért tanulmányozták minden irányban a Vörös Csillag kukoricatermesztési módszerét, a gépesítést a vetésnél és a művelésnél egyaránt.

Ezután a gazdasági épületeket látogatták meg. Nagy elismeréssel nyilatkoztak a korszerű tehénistállók, a jól fejelt és gondozott tehenekről, szarvasmarhák, és a gazdaság épületeiről. Hosszan tanulmányozták a szilvázat és részletesen érdeklődtek hazánál, előnyeiről. Maciej Elcewiski elvtárs sokáig beszélgetett Kacsó Sándorral, a tsz agrónomusával, különösen miután megtudta, hogy Kacsó elvtárs közel 40 éve mezőgazdász és azt, hogy azelőtt uradalmi birtokon dolgozott. Megkérdezte tőle a lengyel vendég, hogy véleménye szerint a szövetkezetben lehet-e korszerűbb gazdálkodást folytatni, vagy a régi nagybirtokos és hogy jobban érzi-e itt magát, mint régen az uraság alkalmazásában. Kacsó Sándor gondolkodás nélkül válaszolt, s elmondta, hogy az uradalmi birtokon mindig hiányzott valami, ami a termeléshez szükséges lett volna. Legtöbbször a tőke, s így az elvetett mag az időre volt bízva, s ahogy termelt, úgy termelt.

— Ma pedig — itt, a termelőszövetkezetben, amit kigondolunk, meg is valósítjuk — mondotta, s mindjárt hozzátette, hogy nemcsak a régi urasági birtokokon elért termelési eredményeket szárnyalják túl, hanem a legjobban termelő egység dolgozó parasztoi eredményeit is. Az idén is több mint 12 mássa átlag búzatermést várnak holdanként. A múlt esztendőben pedig

száz hold cukorrépa-földről 245 vagon cukorrépa-takarítottak be, s ez már olyan rekord-eredmény — mondotta Kacsó elvtárs —, amelyről álmodni sem lehetett a nagybirtokrendszert idején.

A lengyel vendégek igen nagy elismeréssel nyilatkoztak a nagybirtok elmondott eredmények hallatára is, s azt mondták, hogy az itt látottakból és hallottakból otthon is sokat fognak hasznosítani. A néhány órás látogatás után a vendégek közös ebédet vettek részt, ahol sok pohárköszöntő hangzott el, s valamennyi köszöntőnek az volt a lényege, hogy a lengyel és a magyar nép ösödök óta jóbarát s most a lengyel küldöttség azért jött el hozzánk, hogy ezt az ösödök óta fennálló barátságot erősítsék és fejlesszék. Dumanowski elvtárs többek között azt mondta, hogy legjobban az igazolja a mi ösziinte barátságunkat, hogy amerre ők jártak, mindenütt ösziinte, kedves fogadtatásban volt részük és ez nagyon meghatóta a lengyel nép küldöttségét. Elmondta, hogy már gyermekkorában is sokat hallott a magyarokról és mindig vágyott a magyar nép közé, de vágya csak a két nép felszabadulása után valósulhatott meg.

— Ugy látom — mondotta —, hogy az önök mezőgazdasági kultúrája igen fejlett, sok tanulnivalónk van önöktől, s ha hazamegyünk, az itt látottakat hasznosítani fogjuk.

Szabó István elvtárs, a tsz elnöke új búzából készült koszorút nyújtott át Maria Dots és Maciej Elcewiski elvtársaknak. Ők Varsó hősi jelvényével és egy képes albummal viszonozták az ajándékokat, majd Maria Dots kollektívista, egy balti kollektív gazdaság vezetőségi tagja borostyánkő nyakéket nyújtott át a szeretet és a barátság nevében öv. Hodos Ferencnek, a Vörös Csillag Termelőszövetkezet egyik kiváló tagjának. A nádudvariak jó nádudvari csigalevessé és paprikás csirkével vendégelték meg a lengyel vendégeket, miközben hosszabb beszélgetés folyt a termelőszövetkezet tagjai és a lengyel vendégek között. Ebéd után a küldöttség tagjai ellátogattak néhány szövetkezeti tag lakására, többek között Kovács József könyvelő, Zsom József foga-

tos és mások otthonába. A küldöttség egyik tagja, Jan Wiktor lengyel író pedig Fazekas Istvánhoz, a nádudvari fazekashoz, a népművészet mesterehez látogatott el, s hosszasan tanulmányozta a nádudvari fekete cserép készítését.

A Hortobágyon

A nádudvari látogatás után a lengyel vendégek a Hortobágyra látogattak el, ahol csak néhány órát töltöttek. Többek között jártak Mátyán, a híres magyar lötenyészeti központjában. Megnézték a világhírű hortobágyi ménest, a debreceni ösötöfogatot és a hortobágyi négyesfogatot. Dumanowski elvtárs sajátkezűleg is hajította az ösötöfogatot. A lengyel vendégeknek nagyon tetszett a máti lötenyészeten folyó munka s azt a reményüket juttatták kifejezésre, hogy a Lengyel Népköztársaság is fog majd vásárolni az itteni kitűnő ménest. A rövid látogatás után a csárdá kertjében Sebők Ernő elvtárs, a Borsói Állami Gazdaság igazgatója uszonán láta vendégül a küldöttséget. Finom hortobágyi gomolyával, sajttal, tejfel és vajjal kínálták meg a vendégeket, itt is elhangzott néhány köszöntő szó, kölcsönösen ajánlékokat nyújtottak át.

Ezután Debrecenbe indult a küldöttség s ide 8 óra körül érkeztek meg, s azonnal a lengyel parlamenti küldöttség tiszteletére rendezett koncertre indultak. A műsor előtt Ménéz János elvtárs, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke mondott rövid köszöntőt. Ezután a Debreceni Népi Együttés, Bókai Csaba, Wieniawsky-díjas hegedűművész, Bálint Agnes zongoraművész és a Sztanyiszlavics balti munkástanító nívós műsorral szórakoztatta a lengyel vendégeket és a meghívottakat.

A lengyel parlamenti küldöttség a mai nap folyamán Debrecenben tartózkodik. Vendégeink délelőtt a városi tanácshoz látogattak el, s itt megbeszélést tartanak az osztályvezetőkkel és a tanács más vezetőivel. Délután városnézésre indulnak, és a lengyel vendégek többek között meglátogatták a nagyerdőt is.

(FABIÁN)

Debreceniek kegyelele lengyel földön

Lublin, július 27. (A Néplap kiküldött tudósítójának telefonjelentése.) Egy borongós nyári napon történt. A lublini városi néptanács meghívta Debrecen sportkudtöttségét a második világháború egyik történelmi nevezettségű helyének megtekintésére: Majdanekbe...

Közel Lublinhoz azon a felleggel dús nyári napon haragoszöld erdők övezték el vezetett Majdanekbe. Malec Ladislaw, a lublini múzeum igazgatója vezetett bennünket. Elvitte a debrecenieket a koncentrációs haláltáborok színhelyére. Gázkamrák és lágerék sötét pokla nyílt fel előttünk. Ma csönd honol ezen a tájon, de tízgyónéhány évvel ezelőtt gyermekek sikolya, férfiak és nők jajszava hallatszott az árammal telített szögös drótkerítés mögött. Amikor megálltunk, úgy éreztük, a történelem nagy ítélszéké előtt vagyunk, ahol ártatlan emberek százszázait vitte halálba a német fasizmus. Kétféle ember szüszült el Majdanekben. Allunk a negyven méter magas sírhalom előtt, amelyet emberi csontok halmazából hoztak létre. Ezenháromszáz köbméter emberi csont alkotja ezt a sírhalmot, amely mellett lengyel testvéreink emlékművet emeltek az ártatlanul elpusztított emberek tiszteletére. Mi is tisztelegünk az emlékmű előtt, Tóth Mihály és Orbán Béla elvtársak a kegyelet koszorúját helyezték a talapzatra.

Emlékeztetés lesz számunkra ez a majdaneki látogatás. Már távolodtunk, amikor a borongós égből felé nyúlóan hosszasan néztük az emberi csontokból összehordott sírhalmot. Tekintetünk is vándorlított és milliók nevében azzal a szent elhatározással: soha, soha többé nem engedünk Majdaneket!

A vietnami katolikus küldöttség látogatása Rónai Sándornál, az országgyűlés elnökénél

A Katolikus Papok Országos Békébizottságának vendégeként hazánkban tartózkodó vietnami katolikus küldöttség tagjai pénteken délelőtt látogattak tettek Rónai Sándornál, az országgyűlés elnökénél. A küldöttségét a látogatásra elkísérte dr. Bereczkózy Miklós protónotárius kanonok, esztergomi érseki helytartó, a Katolikus Papok Országos Békébizottságának elnöke, Vitányi György, az esztergomi érseki iroda igazgatója és Horváth János, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke, (MTI)

Egyiptom államosította a Szezei-csatornát

Alexandria (MTI) Az egyiptomi forradalom, valamint Faruk király eltávolításának negyedik évfordulója alkalmából az egyiptomi felszabadulási szervezet csütörtökön nagygyűlést tartott Alexandriában. A gyűlésen, amelyen száz ezer ember vett részt, megjelent Nasser köztársasági elnök a kormány tagjaival, az arab államok diplomáciai képviselői és az Egyiptomban tartózkodó külföldi küldöttségek.

Nasser elnök a nagygyűlésen beszédet mondott. Ebben bejelentette, hogy Egyiptom államosította a Szezei-csatornát. Az elnök szerint a csatorna jövedelmét az asszuáni gát építésének finanszírozására fordítják. Mint a londoni rádió közli, az elnök bejelentését követően az egyiptomi hatóságok azonnal lefoglalták a Szezei-csatorna társaság kairói, izmáli, Port Szaid-i és szuezi hivatalos helyiségeit.

A nagygyűlésen Nasser az államosítást a következőkkel indokolta: 1. A Szezei-csatornát egyiptomiak építették és az építkezés közben 120 000 munkás vesztette életét. 2. A társaság azzal, hogy évente százmillió dollárt ra-

bol el az egyiptomi kincstáról, kizsákmányolja Egyiptomot és az egyiptomi népet.

3. A Szezei-csatorna társaság jövedelmét a jövőben az asszuáni vízüzesszatógát építési költségeinek fedezésére fordítják. Nasser elmondotta, hogy Nagy-Britannia és Amerika együttesen 70 millió dollárt ajánlott fel a Nilus vízének felhasználását célzó építészetre. Megjegyezte, hogy ez kísérlet volt „a gazdasági uralom megszerzésére, a politikai uralom előjátékaként”, majd a továbbiakban az mondtotta, hogy a Szezei-csatorna társaság évi százmillió dollár jövedelméből Egyiptom eddig mindössze hárommillió dollárt kapott.

Az államosítás után öt év alatt módunkban lesz 500 millió dollárt szerezni — mondotta Nasser. Nasser elnök beszédében hangsúlyozta, hogy Egyiptomot iparostani fogják és Egyiptom „versenyre kel a Nyugattal”. Nasser elnök rámutatott arra, hogy az Egyesült Államoknak az a döntése, amellyel visszavonta az asszuáni gát építésére felajánlott segélyt, „nem gazdasági, hanem politikai döntés volt”. Az elnök hozzátette: „Az Egyesült Államok meg akarta büntetni Egyiptomot azért, mert békét követelt és szembeszállt a katonai szövetésségekkel”.

Nasser kiemelte, hogy Szepilov legutóbbi kairói látogatása idején a Szovjetunió névében felajánlotta, hogy hozzájárul a kölcsönökön keresztül minden téren segítik Egyiptomot és ezt a segítséget nem kötik semmiféle feltételekhez. Az elnök hangsúlyozta, hogy ezért köszönetet mondott Szepilovnak és mivel az asszuáni gát ügyében a világbankkal folytatott kölcsöntárgyalások még mindig folynak, a szovjet ajánlat részleteinek megvitatását az augusztusban sorra kerülő moszkvai látogatásának idejéig elhalasztják.

A kairói rádió csütörtökön este a következő nyilatkozatot adta ki: „A Szezei-csatorna felszerelésének átvétele befolyásolt, miután az államosított egyiptomi vállalat lett.”

A Szezei-csatorna államosításának híre nagy meglepetést és zavart keltett a nyugati fővárosok hivatalos körében.

A Szezei-csatorna államosítása az egész világ érdeklődésének homlokterében

Az egyiptomi államosítási intézkedések

Az AFP közli, hogy a Szezei-csatorna igazgatásával megbízott egyiptomi bizottság elnöke: Bahgat Helmi Badavi, volt kereskedelmi és ipariügyi miniszter, a Szezei-csatorna társaság igazgatótanácsának volt tagja. Helyettese Mahmúd Junesz mérnök, aki csütörtökön ténylegesen átvette a társaság izmáli irodáját. A Szezei-csatorna birtokba vétele mindössze 15 percig tartott.

Husszein, Jordánia királya üdvözölte Nasszert

A Reuter közli, hogy Abu Naszr egyiptomi kereskedelmiügyi miniszter sajtóértekezleten nyilatkozatában bejelentette, hogy felkérték a Szezei-csatorna társaság egyiptomi és külföldi alkalmazottait, hogy maradjanak helyeiken. A miniszter hozzáfűzte, hogy semmiféle munkabeszüntetést nem engedélyeznek és hogy 3—15 évi börtönbüntetést vár a társaság Egyiptomban működő alkalmazottaira az esetben, ha engedély nélkül elhagyják munkahelyeiket. A miniszter közölte azt is, hogy mindenkinek folyósítani fogják eddigi fizetését és biztosítják az alkalmazottak jogait. Abu Naszr végül bejelentette, hogy zavarlatlanul folyik a Szezei-csatorna társaság munkája.

A kairói sajtó örömmel üdvözli az államosítást

A péntek reggeli kairói lapok lelkes örömmel üdvözlik Nasser döntését. A nagy példányszámban megjelenő Al Ahbar hangszólítja, hogy Nasser elnök a Szezei-csatorna államosításával, nemzeti szegénnyt törölt le. A Szezei-csatorna 90 évig tartó mohó külföldi kizsákmányolás után visszatért jogos tulajdonosaihoz. A többi napilap hasonlóan lelkes szavakkal üdvözli az elnök lépését. Az Al Aháb így

ír: — Nasser elnök kiírta az imperializmus utolsó egyiptomi maradványát. Az egyiptomi nép hangja viharként erősödött, hogy kifejezésre juttassa Nasser elnök bátor lépése felett érzett örömet.

Az Al Gumhuriya ezeket írja: „Egyiptom két örömvét és nem egyet fog felvenni: — az egyik lesz az asszuáni erőmű, a másik pedig — s ez lesz a nagyobb — a méltóság és a büszkeség erőműve.

Eden és Gaitskell alsóházi nyilatkozata

A londoni rádió jelentése szerint Eden miniszterelnök az alsóházak péntek délelőtti ülésén bejelentette, hogy Nagy-Britannia eszmecsereit folytat a többi érdekelt kormánnyal arról a „súlyos helyzetéről”, amelyet az okozott, hogy „az egyiptomi kormány kizsákmányolta a Szezei-csatornát”. A tanácskozáson megbeszéltek — mondotta Eden —, hogy milyen hatással lesznek a csatorna működésére az egyiptomi intézkedések, szó lesz továbbá ezen intézkedés következtében felmerülő nagyobb horderejű kérdésekről is.

Eden elnök nevében Gaitskell kijelentette, hogy „mértáron sajnálja” az egyiptomi kormány lépését, majd felvette a kérdést a miniszterelnöknek, foglalkozik-e azzal a gondolattal, hogy a Biztonsági Tanács elé utalja ezt a lépést.

kérdést, illetve nem tartja-e kívánatosnak az egyiptomi kormány fonszámáinak zárolását. Eden válaszában kijelentette, hogy a Gaitskell által említett lehetőségekkel — máris foglalkozik a kormány, de egyelőre nem volt hajlandó közölni, hogy milyen lépéseket tervez kormánya és azok a kormányok, amelyekkel Anglia érintkezésben áll.

Angol lapok az államosításról

Nasser bejelentése izgatott és jórészt felháborodott visszahatást váltott ki az angol polgári sajtó, főként a jobboldali lapok részéről. A lapok az államosításban Nasser választását látják az Egyesült Államoknak és Angliának arra a döntésére, hogy visszavonják az asszuáni gát építésének segélyezésére tett ígéretüket.

A legtöbb lap emlékeztet arra, hogy a Szezei-csatorna társaság vállalata jogilag egyiptomi és hogy a csatorna vállalatnak adott 99 éves engedélye 1968-ban lejárt volna.

A Daily Mail meglehetősen dühvel és példátlan szenvedéllyel telített kiábrándítást intéz Nasser ellen, emlékeztetve arra, hogy a lap hasábolain többször hangoztatták, hogy „Angliának le kellett volna tipornia Nasserzt”. Szeméretlenül az angol külügyminiszteriumnak, „milyen rosszul tette, hogy barátoknál igyekezett Nasserrel” és felveti a gondolatot, hogy a Cipruson állomásozó angol csapatoknak „szükség esetén ismét meg kell szállniuk a csatornaövezetet”.

A Daily Mail diplomáciai tudósítója arról ír, hogy „katonai körök azt hiszik, hogy a helyzet további angol csapatok Közel-Keletre küldéséhez vezetne”.

A Times vezércikke a nyugati érdekek fenyegetésének és Egyiptom kötelezettségei megszegésének minősíti ezt a lépést.

Az egyiptomi kormány katonai körzetnek nyilvánította a csatorna-övezetet

Kairó (MTI) A londoni rádió jelentése szerint az egyiptomi kormány katonai körzettel nyilvánította a csatorna-övezetet és ezen a területen kihirdette az ostromállapotot. A Szezei-csatorna társaságának Kairóban, Izmailiában és Port Szaidban levő igazgatási épületeire felvonták az egyiptomi lobogót, az egyiptomi

rendőrség fegyveres osztagai pedig zárólánccal vették körül az épületeket.

110 EZER FORINT érteken pályáépítést végez a Villamosvasúti és Borsóerményi úti vonalon. Eddig már 300 méter hosszúságban cseréltek ki a sínfákat — Előrelátótlag a Mezőgazdasági Akadémiáig építék át a snt.

Utban hazafelé A. I. Mikojan látogatást tett Bukarestben

Bukarest (Agerpres) Utban hazafelé A. I. Mikojan, a Szovjetunió Minisztertanácsának első elnökhelyettese látogatást tett Bukarestben, ahol találkozott a párt és a kormány vezetőivel, így Gheorghiu Dej-sszel, a Román Munkáspárt Központi Bizottságának első titkárával, Chiră Stoică-val, a Minisztertanács elnökével és másokkal,

A kőműves, aki jyon áll, s vele egytök és az építelőtök egy nap mint nap kér. A szükséglet számunk láttára nő, s re több lakás, is srb. falainak felhagunk hozzá. Tegye egy kőutal Debre magunk is tapazt. Epül a Nagyá a harmadik emelet végzik a Csapó u messze innen lassú föléből az új ötem ház alapja és így a ha mindehhez hozárviz és a földrekeztében felelő rögtön láthatjuk, h szükségünk van a tett teglák tisztulján.

Küldjének (többgyárak — mondják vészek, legyen több a TÚZEP telepeket ják meg a lakosok uán bizonyára műváncsi lesz, mi a tenleg az alap iparban?

Nekilendülés visszacsésés

A megyében min tudomásu, a két et tizenegy telephely teglagyártással. Tez rögön: többke kerrel. Mert minceni, mind a vidék lyek föl teljesít hol nem. Bár a megyében a Hajdu gyei Bányá- és Egyesülés mellett mejei Teglgyári ismítette tervét, a negyedév nem in nyugtatóan. Július napján például a gyei Teglgyári telephelyei a 110000 darabban nyers és égetett tettek. A nyersgyár ve pedig 19-ig a téglagyár csak 85, a gyár ugyancsak 85. Teglgyár pedig 75 ra teljesítette tervétésnél szinten komdás van. Legnagyobb ban, ahol július nem 35 százalékkal teglát egettek, mint meny.

Mi az elmaradás

be sokszor a fel, panaszok goldunk és kodunk is esett már megint e villany. Különösen múlt hetek nagy alkalmával szünt meg az áramszolgáltatás tak egyes üzemek, területek áram nélkül bizony az áramszolgáltat munkasai is tek és nem éppen hán nyilatkoztak arróljuk miük az aratás. De még mennyi

Szerdán este fel hatalmas viharfelkezt Debrecen föld, szokatlanul erős sok és dörgések kö a zivatar. Este felkor.

Alig pár perc áramszolgáltató vá suth utcai üzemegező szólat a telefon. Elalany a Hortobágyiban, aztán a Petőfib kezett rövidesen a gyár, később az Mnd segítséget ká mindenütt megakadka. Idegesen ismét felvették a telefont, nen a sürgetések sz nem éro sorozata fu ügyetlenségre. My gyors segítséget kért mot. Aramot!...

Pedig közben má jelzésnél azonnal ki autól az ügyeltes M dorral és Lengyel Gyorsan megállapito a balmazújvárosi von fázis kiesett. Ezért kellett kimenni, ot rendbe a vonalat.

ornát

hózzátette; amok meg Egyiptomot követel és mai szövet...

hogy Se- árói látoga- etunio né- hogy hosz- nökön ke- ren segítik a segít- semmiféle cinök han- rt kőszönc- lovnak és gát ügyé- l folytatott meg min- rlet ajánlat tását az ra kerülő ának ide-

csütörtökön nyilatkozta: zuzi-csator- átvétele an az álla- i vállalat

ha államo- gy meglepe- ett a nyu- vatalos kö-

m tartja-e egyiptomi alainak zá-

kjelenlet- által em- máris rmány, de hajlandó en lépése- ra és azok amelyekkel n áll.

nk sitásról

de igazott dott visz- az angol t a jobb- A lapok asszer vá- vesül: Ál- anak arra ivszavon- építésének gétüket: emékeztet- z-csatorna jogilag a csatorna éves en- art volna. arhetetlen a szvenve- nanást in- mlékeztet- p hasáb- goztatták, e kellett zert). Sz- külügymin- yen rossz- arátkozni r és fel- hogy a zo angol gy esetén dok a csá-

plómaciái

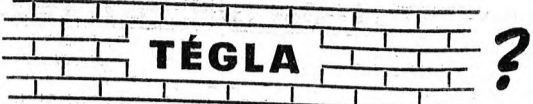
hogy „ka- zik, hogy ngli csá- küldésé-

te a nyu- gteességei szitást ezi a

Mikojan presiben

es) Utban sojan. a ertanácsa- tése láto- s a kor- y Gheor- nán Mun- szítságá- l, Chirv- zertanács- tal.

Lesz-e több

A kőműves, aki az állva- gyon áll, s vele együtt az épí- tok és az építelők nagy sere- ge nap mint nap több téglát ker. A szükséglet szinte a szem-ünk láttára nő, ahogy egy- re több lakás, iskola, üzem- sük falainak felhúzásához fo- gunk hozzá. Tegyük csak egy körutat Debrecenben és magunk is tapasztalhatjuk ezt. Épül a Nagyállomás, már a harmadik emelet falazását végzik a Csapó utcán, nem messze innen lassan kinő a földből az új ötemeletes bér- ház alapja és így tovább. Es ha mindehhez hozzáadjuk az aviz és a földrendés követ- keztében fellépő igényeket, rögtön láthatjuk, hogy égetően szükségünk van a jól kié- gélt téglák tizmillióira.

Küldjenek több téglát a gyárak — mondják a kőmü- vesek, legyen több építőanyag a TÚZEP telepeken — told- ják meg a lakosok és ezek ugyan bizonyára mindenki ki- vancsi lesz, mi a helyzet je- lenleg az alapanyaggyártó iparban?

Nekilendülés után visszacsúszás

A megyében mint már köz- tudomású, a két egyesülésben tizenegy telephely foglalkozik teglgyártással. Tegyük hoz- zá: rögtön: több-kevesebb si- kerrel. Mert mind a debreceni, mind a vidéki telephe- lyek hol teljesítik a tervet, hol nem. Bár a második ne- gyedévben a Hajdú-Bihar me- gyei Bánya- és Építőanyag Egyesülés mellett a Hajdú- megyei Teglagyári ES is tel- jesítette tervét, a harmadik negyedév nem indult meg- nyugtatóan. Július első 19- napján például a Hajdú me- gyei Teglagyári Egyesülés telephelyei a tervzeténel 1100000 darabbal kevesebb nyers és égetett téglát készí- tették. A nyersgyártást tekint- ve pedig 19-ig a tiszavasvári teglagyár csak 85, a Góztéglá- gyár ugyancsak 85, az Alföldi Teglagyár pedig 75 százalé- kát teljesítette tervét. Az ége- tésnél szinten komoly elmará- dás van. Legnagyobb az adó- ság a Hortobágyi Teglagyár- ban, ahol július 19-ig csak- nem 35 százalékkal kevesebb téglát égettek, mint a követel- mény.

Mi az elmaradás oka?

Ó be sokszor szisszenünk fel, panaszkodunk, zú- golódunk és károm- kodunk is esetleg, hogy már megint elaludt a villany. Különösen az el- múlt hetek nagy zivatari alkalmával színt meg gyakran az áramszolgáltatás és marad- tak egyes üzemek, vagy egész területek áram nélkül. Sokszor bizony az áramszolgáltató vál- lalat munkái is szobakerül- tek és nem éppen hízogó mó- don nyilatkoztak róluk. Pedig rajtuk múlik az áramszolgáltá- s. De még mennyire!

Szerdán este fél 11 órakor hatalmas viharfelhők gyüle- keztek Debrecen föl, villám- lásk, szokatlanul erős csattaná- sok és dörgések között kitört a zivatar. Este fél tizenegy- kor.

Alig pár perc múlva az áramszolgáltató vállalat Kos- suth utcái üzemegegégén meg- szólt a telefon. Elaludt a vil- lany a Hortobágyi Teglagyár- ban, aztán a Petőfiben. Jelen- kezett rövidesen a Kenyér- gyár. Később az Egyetem. Mind segítséget kértek. Es mindenütt megakadt a munká- kégesen ismét és ismét felgyújtották a telefont, mindenütt- nen a sürgősségek szinte végtel- len erő sorozata futott be az ügyeletességre. Mindenütt gyors segítséget kértek és áram- tot. Aramot!...

Igaz, a terv 20 százalékkal magasabb, mint a második negyedévben, azonban még se ez, hanem a szárítószelek és műszáritók hiánya jelent elsősorban sok nehézséget. A második negyedévben például csak a Hajdú megyei Tegla- gyári Egyesülésnél közel két és fél millió téglát ment az eső miatt tönkre, amit kibányász- tak, méretre vágtak, tároltak, de amely még sem került égetésre. Mindnyájan tudjuk, hogy a kormány nagy erőfe- lszólítást tesz a teglagyártás korszerűsítésére, de felvetődik a kérdés, miért nem kezdtek meg ezt a munkát hamarabb? Szerény becslés szerint csak Hajdú-Bihar megyében az utóbbi öt évben 15—20 millió téglát vált selejtű, amelynek értékéből akár három korsze- rű műszáritó is épülhetett volna!

Akadályozza és lassítja a termelést az is, hogy az orszá- gos normaalapra való áttérést a Hajdú megyei Teglagyári Egyesülésnél kapkodva, s nem a körülmények alapos mérlegelésével hajtották végre. Így sok dolgozó munká- bére, ha átmenetileg is, de je- lentősen csökkent, ami bizo- nyos passzívítást és kedvet- leniséget szült. Ha mindehhez hozzávesszük az Alföldi Teg- lagyárban sűrűn előforduló géptöréseket, láthatjuk, hogy különösen az egyesülés deb- receni telephelyein még so- kat kell tenni az egyenletes és zökkenésmentes termelés eléréséért. Annnyit máris örömmel közölhetünk, hogy az Alföldi Teglagyárban épül már a város első műszáritója, továbbá értékes felajánlások születtek augusztus 20 tiszte- letére. Mindez véleményünk szerint lehetővé teszi a nyújt az adósságok gyors törlesztésére.

Több mint 2 millió téglát terven felül

A Hajdú megyei testvér- vállalatának a Bánya- és Építőanyagipari Egyesülésnél már kedvezőbb a helyzet. Mindjárt bevezetül egy nagy- szerű szám: a vállalat dolgo- zói tervén felül a második ne- gyedévben több mint 2 millió téglát bocsátották az építő- ipar, elsősorban a Hajdú-Bi- har megyei Tanács köteleke- be tartozó vállalatok rendel-

kezésére. A fenti mennyiség- ből a tanács építőipari vállalata (a volt Tatarozó) többek között 700 000 darab téglát kapott, az Ingatlankezelő 200 000-et, emellett még az ar- vizsújtotta lakosság gyors megsegítésére is jutott csak- nem egy félmillió. A vállalatnál a harmadik negyedév első két hete is biz- tató eredménnyel indult. Mind a debreceni, püspökla- dányi, derecskei, mind a bő- szörményi, nánási és a hajdú- szoboszlói telephelyek telje- sítették a tervet. Az elgondol- lás most az, hogy a vállalat az év végéig további 1—1,5 millió téglát bocsát tervén fe- lül az építőipar rendelkezésé- re. Ezt a hírt bizonyára mind a kőművesek és építelők örömmel olvassák, vélemé- nyük szerint azonban hiba az, hogy az elosztásnál csak hébe-hóba gondolnak a lakos- ság részére biztosított keret felelmesítésére. Pedig milyen

Megbüntették a Dohánybevéltő vezetőit

Az Állami Ellenőrzés Mi- nisztériuma legutóbb a Deb- receni Dohánybevéltő és Fer- mentáló Vállalatnál megvizs- gálta, hogyan kezelték a bevél- tőt dohányt, hogyan történt a vállalatnál a fermentálás. A vizsgálat megállapította, hogy a beváltási ideény kezdé- től 1956. március 31-ig átvett dohánymennyiség kezelésénél és természetesen azon történő fermentálásánál nem tartották meg követeléseket az érvény- ben lévő technológiai utasí- tásokat. A dohány jelentős ré- szét válogatás nélkül, a ned- ves dohányt pedig az utasítá- sokban lefektetett előírások- nak nélkül szállították a gépi fermentáló üzembe. Emiatt je- lentősen romlott a minőség. A minőségromlásról hozzá- járult az is, hogy a vállalat- nál késedelmesen adták ki a természetesen fermentálás tech- nológiai utasítását és így azt a munkások csak hiányosan is- merhették meg. A fermentálás- nál előírt kárt jelentős rész- ben az idézte elő, hogy a vál- lalatnál helytelenül gazdálko- dtak a rendelkezésre álló lét- számmal. Az első negyedév- ben például, mikor a legtöbb munka volt, az időnyomunkára

nagy szerű mozgalom bonta- kozhatna ki akkor, ha a ter- ven felül gyártott mennyiség- nek mondjuk 20—25 százalé- kát közvetlenül az egyeni la- kásépítők igényeinek kielégíté- sére fordítanák! Mivel a teglagyári dolgozók közül is sokan építkeznek, az ilyesfaj- ta elhatározás kétség kívül kedvezően növelné a szemé- lyes érdekeltség elvét a ter- melésben.

Befejezésül tehát a horizont részben borús, részben derült. Annyi azonban nem kétséges, hogy az elmúlt esztendőhöz képest jelentősen nő a legyár- tot téglák mennyisége. Mind- ez igen kedvező, azonban ha az építkezések mai tempóját vesszük alapul, a zavartalan s tegyük hozzá, bővebb anyag- ellátás biztosításához még ko- moly, elsősorban technikai és beruházási erőfeszítésekre van szükség!

K. T.

Bizakodva nézünk a párt Központi Vezetőségének intézkedései elé

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének ha- tározatáról megyénkben is, mint az egész országban, igen sokat beszélgetnek a dolgo- zók és egyetértésüket fejezik ki a határozattal. A bizakodás és az egyetértés légkörében folyt le az a beszélgetés is, melyet az elmúlt napokban a Debreceni Járműjavító Vállalat hét kommunistája foly- tatott az üzem egyik iroda- helyiségében.

Miről beszélgettek? A Köz- ponti Vezetőség üléséről és a határozatról. Igen sokoldalúan beszéltek az ország eredmé- nyeiről, bajáról és azokról az intézkedésekről, melyek előse- gítik a hibák kijavítását. Min- den egyes elvtárs bátran mon- dotta el véleményét, és szá- valkából a párt és népi demok- ráciánk iránti bizalom, meg- becslés csendült ki. De nem- csak egyéni véleményüket foglalták egyszerű szavakba, hanem az üzem dolgozóinak véleményét, javaslatait is.

Egyetértéssel a határozattal

A beszélgetés, mint általá- ban mindenütt, a Központi Vezetőségben és a Politikai Bizottságban történt szemé- lly változásokkal kezdődött. Oláh Sándor elvtárs tolmá- csolva a dolgozók véleményét elmondotta, hogy várták e ha- tározat megjelenését és egyet- értéssel a határozattal. A Központi Vezetőség soraiban történt változások azt a bizo- nos tudatot ébresztik a dolgo- zókban és párttagokban, hogy a Központi Vezetőség és a Poli- tikai Bizottság képes lesz a kollektív vezetést lenini nor- máit megvalósítani. Újabb tá- pasztalt elvtársak kerültek a vezetébe és a Központi Ve- zetőség felismerte az elköve- tett hibák súlyát és hatását.

Balogh Mihály elvtárs, alig várta meg, míg Oláh elvtárs befejezi mondanivalóját, már- is folytatta és a helyes út feltétele csendült ki hangjából. — A párt, mint mindig, most is megtalálta a helyes utat a hibák kijavítására — mondotta —, de vajon nem csúszk-e bele valami hiba újra. Ez igen foglalkoztatja a dolgozókat.

— Van biztosíték — adja meg azonnal a választ Csiki Lajos elvtárs. A Központi Ve- zetőség új munkája, a Politi- kai Bizottság megerősítése. Mindezek mellett az a tény, hogy a Központi Vezetőség szigorú alapokra helyezte a munkát annak érdekében, hogy a kollektív vezetést érvényesüljön. De a meglevő hiányosságokat nem lehet na- pok alatt kiküszöbölni.

Sok szó esett e párórás be- szélgetés alatt a dolgozók élet- színvonaláról, fizetéséről, mun- kavédelemről. Örömmel fo- kedták a dolgozók a Jármű- javítóban is a békekölcsön meg- szüntetését, mondván, hogy egyik lépés a dolgozók élet- színvonalának emeléséhez.

Fekete József elvtárs el- mondotta, hogy az egyetértés mellett foglalkoztatja a dolgo- zókat, hogy a békekölcsön el- költése a nagyobb fizetésük- nek többet jelent, mint az ala- csony keresetű dolgozóknak. Sokan vannak, akik 7—800 forintot keresnek, melynek alapja a régi normarendezés és ez kihat a keresére.

Mikor fog az alacsony ke- reset emelkedni — kérdezi máris Kovács III. Béla elv- társ és ez a kis kollektíva már meg is vitatja Kovács elvtárs kérdését, melyből a várakozás csendült ki.

Ma este a nagyerdei Vigadóban Anna bál. Fellép a Debreceni Népi Együttes tánc- és zene- kara. Szépség- és táncverseny! Belépődíj 3 Ft.

— Van egy sor tennivaló — mondja Fekete elvtárs és közte a legégetőbb az ala- csony keresetűk fizetésének rendezése. Mindezt egyik nap- ról a másikra megoldani nem lehet. A Központi Vezetőség határozata azt bizonyítja, hogy napról napra megoldják mindazokat a nehézségeket, melyek az ország életében ta- pasztalhatók, többek közt a bérek közt meg meglevő aránytalanságok megszünteté- se is a cél.

Mint az ország gazdái

Mint az ország gazdái, úgy beszélgetnek és lesznek ja- vaslatot a hibák kijavítására Gyors intézkedést követelő létkör alakult ki, mikor Balogh Mihály elvtárs, a felsőbb szervek ellenőrzéséről, mun- kájáról folytatja a beszélge- tést. A felsőbb szervek kikül- döttéi nem keresték fel a dol- gozókat, nem mennek ki a helyszínre, hogy ott győzője- nek meg a dolgozók helyzeté- ről, ellátottságáról, például a lakásvizonyokról.

Sérelmesnek tartja, hogy a pártfunkcionáriusok egy része nem megy le a dolgozókhoz, mert könnyebb bemenni az irodába — mondotta Balogh elvtárs —, mint tíz dolgozó- val munka közben beszélget- ni. Ebből következik, hogy nem tudják helyesen tájékoz- tatni a felsőbb szerveket. Csak- jöjjenek le a funkcionárius- sok, hadd mondjuk el a véle- ményüket, mert nekünk szívó- ügyünk a párttagokban, és a párt határozatait egy ember- ként hajtjuk végre. Tudjuk, hogy mellettünk áll a párt és segíti munkánkat.

A másik kérésünk: má- párttagok sokat fejlődünk az elmúlt 12 év alatt és megde- meljük, hogy idejében tájé- koztassanak bennünket a Kuli- és belpolitikai kérdésekről. E- téren is többet törődjenek ve- lünk.

Várjuk a párttól a további helyes intézkedéseket — mon- dotta Csiki Lajos elvtárs —, hogy az átszervezésnél. A dolgozók azt kérik, ne legyen mód arra, ha az egyik hivatalból egy íróasztal mellől a dolgozó a termelőmunkába megy, más hivatalba két új íróasztal ál- lítsanak fel. Felülről kezdjék meg az átszervezést és ezáltal kevesebb írás érkezik az ai- söbb szervekhez és ebből adó- dik, hogy kevesebbre is kell választolni. Nem tudják a mi- nisztériumokban bebizonyítat- ni a sok adminisztratív erő létfontosságát.

— Szüntessék meg a 31 fo- rintos mozgalmat — szól köz- be Balogh elvtárs —, mert en- nek köszönhetjük, hogy egy- egy vizsgálat alkalmával 25—30 kiküldött jött hozzánk.

— De ha ezt eddig megmon- dottuk — mondja Fekete elv- társ — demagógiának nevezi- ték.

Nagyobb önállóságot a vállalati igazgatóknak

Ahogy haladt előre az óra mutatója — úgy forrósodott, vált mind lelkesebbé a hang- sulat. Újabb és újabb kérdé- ssekkel bővült a beszélgetés fonala. Sok javaslat és kérdés megbeszélésére nem kerülhe- tett sor az idő előrehaladott- sága miatt. Már mindenki ha- zafele igyekezett, mikor az egyik elvtárs elmondotta, hogy nagyobb önállóságot kell bizo- sítani a vállalati igazgatók- nak. A vállalatnál az igazga- tói alap felett nem rendelkez- hetik megfelelő önállósággal az igazgató, hanem a minisz- térium osztja azt szét. Mi, munkások is azt kérjük, hogy a felsőbb szervek ne kössék meg ennyire az igazgatók ke- zét.

Igen hasznos és tanulságos volt ez a beszélgetés. Sok ilyen beszélgetésre van szük- ség, sokkal többre, mint ed- dig. A vélemények és tapasz- talatok eszmecsereje elősegíti mind a helyi, mind a felsőbb szervek munkájának jobbá té- telét, a demokráziának kiszé- lesítését.

Hősi munka az éjszakában

Aztán a Kenyérgyár kö- vetkezett sorra. Amikor kihunyt a villany a Kenyérgyárban megszűnt a munká- ta. A mögötte elterülő terüle- ton mindenütt sötétségbe bo- rult a város. Gyors segítség kellett. Kényes dolog ilyenkor kikapcsolni az áramot az egész vonalon, hogy még további körzetek merüljenek sötétség- be. Ilyenkor vállalni kell a veszélyt. Az életveszélyt is. Arammal teli vonalvezetékek mellett kell megjavítani a vona- lat. Murrvai és Lengyel vil- lamszerelők zuhogó esőben, erős szélben, szakadatlan vil- lámások között vállalkoztak erre. Vállalták az életveszélyt, csakohogy áram legyen, s a munka folytatódjék a Kenyér- gyárban, hogy Debrecen la- kossága másnap zavartalanul kapja meg a kenyert és a sü- teményeket.

Mászovással kapaszkodtak fel egymásután börg átáza eső- ben, szélben az oszlopokra és úgy javították meg állandó életveszély közepette azt a vona- latot, amely a Kenyérgyárat látja el árammal.

Micsoda gyakorlat, tudás, önfeláldozás kellett ehhez a munkához! Hiszen egyetlen hibás mozdulat, egy óvatlan félrenézés azonnal halálukat okozta volna. De sikerült. A Kenyérgyárban kigyúlt a fény, megindulhatott a munká- gyen, hatan, vagy akár tizen,

mindig minden éjszaka készen- lésben voltak, s ha szükség volt rá, azonnal indultak...

Hova? O be sokszor nem tudták Néha öt-hat kilométer vona- lat kellett átnezni zuhogó eső- ben, viharos szélben, úgy ke- resni meg a hibát.

Vetésekben, bokrokban, keke- ricásokon mindent át a vezeté- ket követve vakotest éjszaka- ban, hízog ázva, sárban tapo- sva, vízben tocsogva, kutatták át a vonalat órák hosszat.

Nem ismertek pihenést. Pedig ahogy Maltracsna Géza művezető elvtárs mondja, akkoriban már úgy- úgy voltak dölve „akár a lábuk”. Pedig szolgálatban csak ket- ten vannak minden éjszaka. De ahogy elhangzik az első mennydörgés, ahogy felvillan az első villám, már megszólal a telefon. Szerdán este Kere- kes Antal művezető és Czibere Gábor telefonáltak be. Van- szükség rájuk? Szerdán este nem volt. De ez mindig meg- történik. Ahogy gyülekeznek a felhők, mindig akadnak jele- tek. Es ha szükség van rá, tekintet nélkül arra, hogy nyolc vagy tizenhat óráat dol- gozzak anap, első felszólítás- ra kikelnek a meleg ágyból, kimennek az esőbe, szélbe, vi- harba, jégesőbe, az életve- szélybe, hogy teljesítsék köte- lességüket.

Igy dolgoznak a TITASZ villamszerelői. Emlékezzünk meg róluk, gondolunk rájuk, ha zivatárokból hirtelen kiül- szik a villany, mert ők már ott vannak, keresik és megja- vítják a hibát, hogy legyen világosság, hogy ismét legyül- lon a fény.

G. L.

